گزارشی از ویرانی های سیل آستارا؛ چند روز بعد از وقوع حادثه

خانه‌ام را آب برد

پانیذ میلانی: قسمت زیادی از محصولات باغات کیوی شهر نابود شد. چند نفری برنج‌هایشان را برداشت نکرده بودند که آن هم از بین رفت. آب به داخل مغازه‌های مردم شهر راه یافت و به تمام وسایل برقی خسارت وارد کرد. مثلا سشوارهای آرایشگاه‌ها سوخت یا چرخ‌های خیاطی برقی که در تولیدی‌ها بودند، همگی از کار افتاد. وسایل برقی مردم مثل تلویزیون و یخچال سوخت. وسایل چوبی مثل مبل و تخت از بین رفت. درست است که خانه‌ها پابرجاست، ولی عملا وسایل خانه را سیل از بین برد... .

این چند خط خلاصه‌ای از وضعیت آستارا در چند روز بعد از سیل از زبان یکی از خبرنگاران محلی است. او می‌گوید سیل این شهر به حدی بود که حتی کاری از دست نیروهای امدادی هم برنمی‌آمد؛ چراکه برای این بحران‌ها باید از قبل فکری شود، نه وقتی آب تمام شهر را گرفته است.

چنین چیزی ندیده بودیم

پویا برناپور، یکی از خبرنگاران محلی شهر آستارا، می‌گوید این سیل در دو دهه اخیر بی‌سابقه بوده است. او می‌گوید این باران پنج‌ساعته سه، چهار روز شهر را تعطیل کرد. می‌گوید گل‌ولایی که سیل با خودش به خانه‌های مردم آورد، بعد از گذشت چند روز خشک شد و مردم در حیاط‌هایشان که وضعیتی شبیه به حوضچه گل‌ولای پیدا کرده بود، رفت‌وآمد می‌کردند.

او درباره این سیل می‌گوید: آستارا حدود ۲۲ یا ۲۳ سال بود که چنین بارشی را تجربه نکرده بود. در عرض فقط پنج ساعت حدود ۲۷۰ میلی‌متر باران بارید. به خانه‌های محله‌های رستمیان، کشاورز، کانرود و سیبلی بیشتر از سایر مناطق آستارا آسیب زد. طبق آمار رسمی که مسئولان دادند، سیل چیزی حدود ۶۰۰ میلیارد تومان به آستارا خسارت زد. این مناطق که بیشترین خسارت از سیل را دیدند، همگی جزء مناطقی بودند که در همین ۲۳ سال اخیر در نزدیکی رودخانه گسترش یافته بودند. پیش از این به جای اکثر این خانه‌ها، زمین‌های کشاورزی بود. وقتی هم که مردم سیل‌زده سؤال کردند، گفتند خانه‌ها با مجوز قانونی ساخته شده بود و این خانه‌ها پروانه ساخت گرفته بودند. به نظر من این پاسخ درستی نبود که به مردم دادند. چرا مسئولان با اینکه می‌دانستند این منطقه در بستر رودخانه است، مجوز ساخت خانه در این مناطق را دادند؟ باید از قبل کانال‌کشی‌هایی می‌کردند تا آب حاصل از سیل به بیرون از شهر هدایت شود؛ چون این مناطق نزدیک به رودخانه بودند. این منطقه طوری بود که حتی وقتی باران‌های سنگین هم می‌آمد، داخل حیاط‌های خانه‌ها پر از آب می‌شد، اما با یک باران ساده آب به داخل خانه‌ها نمی‌رفت. خیلی از رودخانه‌های شهر لایروبی نشده بود.

خانه‌ای در آستارا سالم نمی‌ماند اگر...

این بارش فقط پنج ساعت طول کشید؛ اما حدود چهار، پنج روز شهر درگیر سیل شد. اگر این باران دو روز با همین شدت می‌بارید، خانه‌ای در آستارا سالم نمی‌ماند. نیروهای امدادی که بیشتر از شهرهای رشت و تهران آمده بودند، کار زیادی نتوانستند انجام دهند؛ چراکه شهر باید از قبل آماده این‌گونه بحران‌ها باشد. سازمان آب و فاضلاب باید از قبل شهر را کانال‌کشی می‌کرد تا آب در سطح شهر و در خانه‌های مردم نماند و راه خروج داشته باشد. برای چنین وضعیتی نیروهای امدادی وقتی به شهر رسیدند که آب تمام شهر را گرفته بود. نیروها هرچه در توان داشتند، برای کمک به مردم انجام دادند، اما تلاش آنها کافی نبود؛ چراکه درباره این‌گونه بحران‌ها باید از قبل برنامه‌ریزی شود.

در ساعت‌های اولیه بعد از سیل تا وقتی که شهر تمیز شود، مردم را در ورزشگاه شهر آستارا اسکان دادند. مردم چند روزی آنجا زندگی می‌کردند و حمام و دستشویی می‌رفتند و منتظر بودند تا شهر تمیز شود و بعد به محل کار و زندگی‌شان بازگردند. اینجا چهار، پنج روز آب قطع بود. مردم و خیران جمع شدند، پول روی هم گذاشتند و آب معدنی و مواد غذایی خریدند و بین مردم پخش کردند. ضررهای مالی که به شهر زده شد، مردم را بیچاره کرد. فرش‌ها از بین رفت، مبل‌ها از بین رفت و... به اسباب و اثاثیه زندگی مردم سیل‌زده چنان خسارتی وارد شد که این وسایل غیرقابل تعمیر شدند. مردم رسما نصف وسایل را بیرون خانه گذاشتند تا آنها را ببرند. مثلا من شنیدم همه وسایل چوبی کارگاه ام‌دی‌اف یکی از ساکنان کامل از بین رفت. نزدیک بود او سکته کند. برخی از باغات چنار صدمه دیده است. خساراتی که به شهر وارد شد، طبق برآورد مسئولان و آمارهای رسمی چیزی حدود ۶۰۰ میلیارد تومان بود.

ضررهای مالی مردم را تا مرز سکته برد

برناپور می‌گوید شهر کم‌کم در حال بازگشت به روزهای قبل از سیل است؛ اما ضررهای زیادی از نظر مالی به مردم وارد شده است. او درباره وضعیت فعلی شهر آستارا چند روز پس از وقوع سیل می‌گوید: نیروهای امدادی شهر را تمیز کردند؛ مثلا نیروهای آتش‌نشانی داخل حیاط‌های مردم را از آب تخلیه کردند و خانه‌ها و خیابان‌ها در حال حاضر تمیز است و دیگر خبری از آن گل‌ولای خیابان‌های کثیف نیست. در حال حاضر شهر کم‌کم دارد به حالت عادی بازمی‌گردد. مدارس باز شده و بچه‌ها به مدرسه می‌روند؛ اما مردم نگران هستند که خسارت‌شان چطور پرداخت می‌شود. به کسب‌وکار مردم لطمه وارد شده. خیلی از افراد وسایل کارشان را از دست داده‌اند. مثلا در خیاطی‌ها یا آرایشگاه‌ها وسایل برقی زیادی بود که همگی با ورود آب به داخل کارگاه‌ها یا مغازه‌ها سوخت و از کار افتاد. خیلی از مردم شهر ماشین‌هایشان را از دست دادند. سیل خیلی از ماشین‌ها را با خودش برد. به چشم دیدم که فقط ۲۰ سانتی‌متر از یک ماشین بیرون مانده بود. برای خیلی از مردم همین ماشین وسیله کارشان بوده است.

شرایط شهر واقعا اسفناک بود، آن‌قدر شدت سیل وحشتناک بود که خسارت مالی فراوانی به شهر زده شده است. چند مأمور از ارگان‌های مختلف آمدند تا خسارت‌هایی را که به اهالی سیل‌زده شهر وارد شده است، بررسی کنند و مردم هم فهرست خسارت‌ها را دادند؛ اما هنوز صحبتی درباره نحوه پرداخت این خسارت‌ها نشده. مردم هم نمی‌دانند در این اوضاع و شرایط اقتصادی آیا دوباره می‌توانند بدون کمک دولت این وسایلی را که از بین رفته است، جایگزین کنند؟ من نمی‌دانم چقدر این وعده‌ها و صحبت‌ها حقیقت دارد، اما مسئولان به مردم قول دادند که کمک کنند و مردم هم منتظر جبران خسارت‌هایشان از طرف دولت هستند تا ببینند تا چه حد این خسارت‌ها را می‌توانند جبران کنند. می‌شد جلوی این خسارات را گرفت. الان چند رودخانه در شهر لایروبی شده؟ آیا سازمان آب و فاضلاب برای چنین مواقع بحرانی در سطح شهر کانال‌کشی کرده تا وقتی چنین باران‌های شدیدی در شهر می‌آید، آب داخل شهر جمع نشود و به خارج شهر هدایت شود؟ اصلا چرا به ساخت خانه اطراف رودخانه‌ها پروانه ساخت داده شد؟ اینها چند قدمی بود که اگر برداشته می‌شد، شهر با چنین خسارتی روبه‌رو نمی‌شد و قطعا خسارت و ضرر مالی کمتری به خانه و کار و زندگی مردم وارد می‌شد. اگر از قبل رودخانه‌ها لایروبی می‌شد، شرکت آب و فاضلات کانال‌کشی در شهر ایجاد می‌کرد تا آب از شهر خارج شود و... شاید سیل نمی‌توانست ۶۰۰ میلیارد تومان خسارت به مردم بزند.

دلیل اوتیسم چیست؟

ریحانه ظهیری*

اوتیسم نوعی ناتوانی رشدی مادام‌العمر است که از بدو تولد، زندگی فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. با وجود تحقیقات فراوان هنوز دلیل دقیق بروز این ناتوانی مشخص نشده است. بر اساس شواهد فعلی، احتمالا عوامل گوناگونی ازجمله عوامل ژنتیکی و محیطی در نحوه رشد مغزی و ابتلای فرد به اوتیسم تأثیر می‌گذارند.

آیا برای اوتیسم «درمانی» وجود دارد؟ هیچ درمانی برای اوتیسم وجود ندارد و هرچند اوتیسم دشواری‌های زیادی ایجاد می‌کند، درعین‌حال رویکردها و اَشکال حمایتی زیادی وجود دارد که به تغییر زندگی فرد اوتیستیک کمک خواهد کرد. در اصل، اهمیت فراوانی دارد که از افراد اوتیستیک در برابر مداخلات مضر یا غیرقانونی محافظت کنیم.

اوتیسم و واکسن سرخک، اوریون و سرخجه: در دهه ۱۹۹۰، نظریه‌ای مطرح شد که بر مبنای آن واکسن سرخک، اوریون و سرخجه مسبب اوتیسم دانسته شدند. این ایده بر اساس یافته‌های جعلی عرضه‌شده اندرو ویکفیلد بود که پس از تحقیق درباره این نظریه بی‌اساس، او را از ادامه تحقیقاتش بازداشتند و او از طبابت در بریتانیا منع شد. تئوری ویکفیلد در دهه‌های گذشته به طور مداوم رد شده است؛ اما با تکیه بر همین تئوری، برخی والدین فرزندان‌شان را واکسینه نکردند که سبب شد آسیب چشمگیری به کودکان وارد شود. همین اقدام نادرست، کودکان این والدین و همه افراد جامعه را به میزانی بیشتر در معرض خطر ابتلا به بیماری‌های بالقوه کشنده قرار می‌دهد.

چگونه درباره اوتیسم صحبت کنیم؟ افراد اوتیستیک خود و اوتیسم را به روش‌های گوناگون توصیف می‌کنند؛ بنابراین همیشه بهتر است از خود فرد اوتیستیک بپرسید که ترجیحش چیست. شاید برخی افراد توانایی آن را نداشته باشند که به شیوه مدنظر ما خواسته‌هایشان را با ما در میان بگذارند. اگر نمی‌توانید درباره خواسته این افراد از آنها بپرسید، سعی کنید از کسی پرس‌وجو کنید که فرد را به‌خوبی می‌شناسد یا از زبانی استفاده کنید که آن فرد استفاده می‌کند.

کلمات مهم‌اند: بر اساس تحقیقات، هیچ راه واحدی که به طور جهانی پذیرفتنی باشد، برای توصیف اوتیسم وجود ندارد. از جوانان پرسیدیم دوست دارند که ما برای خطاب‌کردن «فرد اوتیستیک» از چه اصطلاحی استفاده کنیم و آنها پاسخ دادند که مایل‌اند «فرد مبتلا به اوتیسم» خطاب شوند. در هنگام نوشتن، بیشتر از کلمه «فرد اوتیستیک» استفاده می‌کنیم؛ اما افراد هنگام توصیف خود و اوتیسم ترجیحات متفاوتی دارند. وقتی با فرد اوتیستیک ملاقات می‌کنید، شاید او از اصطلاحات و جملات گوناگونی برای توصیف خود استفاده کند: فرد اوتیستیک، در طیف، فرد مبتلا به اوتیسم، من سندرم آسپرگر دارم.

ما هرگز کسی را درباره نحوه توصیف خود اصلاح نمی‌کنیم، بلکه هنگام برقراری ارتباط با هر فرد از ترجیحات او استفاده می‌کنیم.

اصطلاحاتی که از آنها اجتناب می‌کنیم: برای توصیف اوتیسم از بعضی اصطلاحات استفاده می‌شود که به باور ما، زندگی را برای کودکان و جوانان اوتیسم سخت‌تر می‌کند؛ بنابراین باید از بیان آنها اجتناب کنیم. ما از اصطلاحات «عملکرد بالا» یا «عملکرد کم» استفاده نمی‌کنیم، در عوض، نیازهای حمایتی هر فرد را توصیف می‌کنیم. برای مثال برخی افراد اوتیستیک شاید به نسبت دیگران به سطوح بالاتری از حمایت نیاز داشته باشند. ما به جای «رفتار مشکل‌زا» می‌گوییم «رفتارهای اضطراب‌زا» یا «رفتارهایی که دشواری ایجاد می‌کنند». هیچ فردی را نباید با رفتارها و برچسب‌های خاص تعریف کرد. ما از عباراتی مانند «نابغه» برای توصیف افراد اوتیسم استفاده نمی‌کنیم و درباره اوتیسم در قالب نوعی تفاوت صحبت می‌کنیم، نه نوعی نقص. در اصل، نوع نگاه ما به اوتیسم بسیار مهم است و تأثیر فراوانی بر نحوه رفتار و حمایت ما از افراد اوتیستیک خواهد داشت. به عقیده ما، تفاوت‌های هر یک از افراد به‌عنوان انسان باید پذیرفته شود. وقتی درباره اوتیسم صحبت می‌کنید، از به کار بردن کلماتی مانند «رنج‌کشیدن» یا «بیماری» اجتناب کنید؛ زیرا اوتیسم وضعیتی از سلامت روان یا بیماری نیست، بلکه روشی متفاوت برای تجربه و پردازش دنیای اطراف شماست. برای درک واقعی اوتیسم، گوش‌دادن به آنچه افراد اوتیستیک درباره تجربیات خود می‌گویند، ضروری است. هر آنچه می‌گوییم، باید بر اساس چیزی باشد که از کودکان، جوانان، خانواده‌ها و مراقبان افراد اوتیستیک می‌شنویم.

تشخیص بهتر اوتیسم در بزرگسالان: «من یاد می‌گیرم که اوتیسم برای من چه معنایی دارد؛ اما با وجود اینکه اوتیسم را در من تشخیص داده‌اند، هیچ خدماتی برای حمایت از من وجود ندارد و خودم باید به‌تنهایی همه چیز را بفهمم».

بزرگسال اوتیستیک: بهبود نحوه تشخیص اوتیسم در بزرگسالان اوتیستیک، پشتیبانی بهتر و ارائه خدمات از اولویت‌های اصلی بزرگسالان اوتیستیک است. با درک شرایط هر فرد اوتیستیک و تجربه زیستی‌اش، آن فرد می‌تواند در زمینه‌های گوناگونی مانند موارد زیر پیشرفت کند: بهبود نحوه تشخیص اوتیسم و حمایت از بزرگسالان اوتیسم، توسعه درمان‌های شخصی که برای هر فرد اوتیستیک مؤثر است، یافتن راه‌هایی برای بهبود سلامت روانی و جسمی در افراد اوتیستیک، بهبود کیفیت زندگی افراد اوتیستیک از طریق انجام‌دادن تحقیقاتی که برای آنها مهم است.

*مترجم و کارشناس پژوهشگری علوم اجتماعی

منبع: Ambitious about Autism

حقوق حیوانات

چند حیوان در روز کشته می‌شوند؟

علی بنی‌اسد:* چهارم اکتبر روز جهانی حیوانات است. هرچند حیوانات دنیا بسیارند اما ارقام مرتبط با تعداد و چگونگی توزیع آنها برای ما ملموس نیست. اگر وزن کلی حیوانات یعنی زیست‌توده آنها را در نظر بگیریم، ارقام از این قرار خواهند بود: پستانداران وحشی صرفا چهار درصد، انسان‌ها ۳۴ درصد و حیواناتی که به‌عنوان دام شناخته می‌شوند ۶۲ درصد. زیست‌توده طیور پرورشی انسان نیز حدود دوبرابر پرندگان وحشی است؛ بنابراین بخش زیادی از حیوانات دنیا برای تغذیه انسان کشته می‌شوند. میزان گوشت مصرفی بشر هنگفت است؛ سالانه ۳۶۰ میلیون تُن. این رقم چنان بزرگ است که فهم درست آن غیرممکن می‌نماید. بیان آن بر حسب تعداد حیوانات به‌جای وزن و بر اساس تعداد روزانه درعوض رقم کلی سالانه، کمک می‌کند تا درک بهتری از آن پیدا کنیم. در این تصویر همین‌کار انجام شده است. روزانه در دنیا حدود ۹۰۰ هزار گاو کشته می‌شوند. اگر طول هر گاو دو متر باشد و همگی پشت سر هم به‌خط شوند، طول این ردیف گاو هزارو ۸۰۰ کیلومتر می‌شد؛ یعنی چیزی حدود فاصله تهران تا چابهار. این تصویر نمایانگر تعداد گاوهایی است که هر روز کشته می‌شوند. شمار روزانه مرغ‌هایی که می‌کشیم بسیار بیشتر از اینهاست؛ هر روز ۲۰۲ میلیون مرغ. قابل‌فهم‌تر خواهد بود اگر بگوییم هر دقیقه به‌طور متوسط چند مرغ کشته می‌شوند: هر دقیقه ۱۴۰ هزار مرغ کشته می‌شوند. تعداد دقیق ماهی‌هایی که روزانه کشته می‌شوند نامعلوم است؛ چون آن‌قدر زیادند که مقدارشان به تُن بیان می‌شود. با عدم قطعیت بزرگی مواجهیم، اما پرواضح است که تعدادشان بسیار فراوان است؛ هر روز قطعا صدها میلیون ماهی کشته می‌شوند. اگر معتقدید حیوانات شیء نیستند و برای درد و رنج و سلاخی و مرگ آنها حتی اندکی هم اهمیت قائل هستید، این واقعیت که روزانه چنین حجمی از درد و رنج و مرگ به آنان تحمیل می‌کنیم، وزن اخلاقی عظیمی دارد.

چند حیوان در روز برای گوشت کشته می‌شوند؟

از منظر رنج حیوانات، تعداد مطلق حیوانات است که اهمیت دارد نه میزان مصرف سرانه انسان‌های مختلف. اما مسئله صرفا تعداد کشتار حیوانات مزرعه نیست، بلکه رنجی که حین پرورش متحمل شده‌اند هم اهمیت دارد. بخش اعظم حیوانات مزرعه دنیا در شرایط اندوه‌باری پرورش می‌یابند. در کشورهای دیگر خوک‌ها را در فضاهای تنگ استرس‌زایی نگه می‌دارند و زندگی‌ای که از سر می‌گذرانند سراسر مشقت است و فلاکت. به‌منظور تولید شیر برای مصرف انسان، گوساله گاوها را از آنها می‌گیرند. مرغ‌ها را اغلب نوک‌چینی می‌کنند تا از دعوای آنها با همدیگر، به‌خاطر ناراحتی و دردی که تجربه می‌کنند، پیشگیری شود؛ بسیاری از آنها در قفس‌های تنگی محبوس‌اند که در تمام طول زندگی‌شان حتی نمی‌توانند بچرخند.

فواید عدم مصرف گوشت چیست؟

تولید گوشت آثار منفی بزرگی بر محیط زیست، حیات وحش و سلامت خودمان دارد. از جهتی دیگر که بنگریم، این یعنی پرهیز از مصرف گوشت که فواید زیادی دارد.

اراضی کمتر برای کشاورزی و اراضی بیشتر برای تنوع زیستی: استفاده اراضی برای کشاورزی اصلی‌ترین عامل پیش‌برنده ازبین‌رفتن تنوع زیستی است. امروزه حدود نیمی از اراضی یخ‌نزده و غیرصحرایی دنیا به کشاورزی اختصاص داده شده است و بیشتر این اراضی هم مورد استفاده دام‌هاست. مقدار کل اراضی دنیا به‌منظور تولید گوشت و لبنیات درمجموع به ۳۷ میلیون کیلومترمربع می‌رسد؛ مساحتی به بزرگی سرتاسر آمریکای شمالی و جنوبی. در حال حاضر حدود ۴۰ درصد از غلات کاشت انسان صرف خوراک دام می‌شود. اگر مردم دنیا رژیمی بدون محصولات حیوانی و وگان از پیش بگیرند، مساحت اراضی کشاورزی از چهار میلیارد هکتار به یک میلیارد هکتار کاهش می‌یابد. چنین تغییری فواید گسترده‌ای برای حیوانات سرتاسر دنیا به همراه می‌آورد؛ چراکه به این ترتیب مناطق بکر می‌توانند احیا شوند و سکونتگاهی برای حیات وحش باشند و همچنین میزان مصرف کودهای کشاورزی (مانند نیتروژن) که به تخریب محیط زیست منجر می‌شود هم به میزان چشمگیری کاهش می‌یابد.

فوایدی برای اقلیم دنیا: پرهیز از گوشت به مقابله با تغییر اقلیم هم کمک شایانی می‌کند. انتشار متان ناشی از باد گلوی گاوها و انتشار اکسید نیتروژن از فضولات آنها مستقیما کم می‌شود و افزون بر اینها، انتشار غیرمستقیم گازهای گلخانه‌ای به‌علت جنگل‌زدایی و تغییر کاربری اراضی هم کاهشی قابل‌توجه می‌یابد. منشأ حدود یک‌سوم انتشار گازهای گلخانه‌ای انسان‌ها به سامانه غذای دنیا بازمی‌گردد و به همین دلیل، تغییر در سامانه کنونی غذای جهان برای دستیابی به اهداف توافق اقلیمی پاریس ضروری است.

مقاومت آنتی‌بیوتیکی کمتر: تولید جهانی محصولات حیوانی با مصرف آنتی‌بیوتیک در دامپروری‌ها گره خورده است؛ رویه‌ای که به ظهور باکتری‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک می‌انجامد. استفاده از آنتی‌بیوتیک در دام‌ها باعث و بانی حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد کل مصرف آنتی‌بیوتیک دنیاست. پرهیز از مصرف گوشت می‌تواند آنتی‌بیوتیک‌های موجود را کارآمد نگه دارد و در برابر بحران مقاومت آنتی‌بیوتیکی از سلامتی مردم سراسر دنیا محافظت کند.

خطر کمتر دنیاگیری‌ها: بسیاری از بیماری‌های عفونی از حیوانات دیگر آغاز می‌شوند. شرایط پرتراکم بسیاری از کارخانه‌های تولید گوشت، محیطی ایدئال است برای جهش و گسترش عوامل بیماری‌زا. هرچقدر خوردوخوراک مردم دنیا گیاهی‌تر باشد خطر بروز بیماری‌ای دنیاگیر کمتر است و این یعنی کاهش احتمال اینکه عذاب یک دنیاگیری دیگر بر سرمان آوار شود.

رنج کمتر حیوانات: به نقطه شروع برگردیم؛ هرچه تقاضا برای محصولات حیوانی بیشتر باشد، یعنی رنج حیوانات بیشتر می‌شود.

ولی مگر مصرف گوشت و باقی محصولات حیوانی برای سلامتی انسان ضروری نیست؟! دانشکده پزشکی دانشگاه هاروارد می‌گوید «مدت‌ها، تحقیق روی گیاه‌خواری عمدتا روی کاستی‌های احتمالی تغذیه‌ای آن متمرکز بود، اما در سال‌های اخیر ورق برگشته است و اکنون پژوهش‌ها نشان از آثار مثبت تغذیه بی‌گوشت بر سلامتی دارد. امروزه، تغذیه مبتنی بر گیاهان نه‌تنها مغذی به شمار می‌رود، بلکه روشی برای کاهش احتمال ابتلا به بسیاری از بیماری‌هایی مزمن نیز شناخته می‌شود». آکادمی تغذیه و رژیم‌شناسی آمریکا که بزرگ‌ترین انجمن تغذیه دنیاست هم رژیم‌های قاعده‌مند گیاهی ازجمله وگان را مفید، مغذی و دارای فوایدی در پیشگیری و مداوای برخی بیماری‌ها می‌داند. همچنین ذکر می‌کند این رژیم‌ها در همه دوره‌های زندگی ازجمله بارداری، شیردهی، نوزادی، کودکی، نوجوانی و بزرگسالی و برای ورزشکاران مناسب است. فکر می‌کنم چنین آینده‌ای ممکن است. آینده‌ای را می‌توان متصور شد که در آن نوه‌هایمان به عقب و زمانه ما می‌نگرند و به سختی باور می‌کنند امروزه ساکن دنیایی هستیم که صدها میلیون ماهی، ۹۰۰ هزار گاو، ۱.۴ میلیون بز، ۱.۷ میلیون گوسفند، ۳.۸ میلیون خوک، ۱۱.۸ میلیون اردک، و بیش از ۲۰۰ میلیون مرغ را هر روز می‌کشیم. این مطلب با بهره‌گیری از مقاله زیر و کاست و افزوده‌هایی چند نگاشته شده است.

https://ourworldindata.org/how-many-animals-get-slaughtered-every-day

*کنشگر حیوانات